

க.

த ரீ க் க ச நிகிராகம்.

என்கின்ற

வடமொழிக்கிரந்தம்

காஞ்சீபுரம்

இராமகிருஷ்ண

சாஸ்திரியாரால்

தமிழில்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டு,

இந்துவித்திபாசபைக்குதவியாகிய

புரஸபாக்கம்

பாலபோதகவித்தியாசாவஸ்ச்

சபையாரால்,

வித்திபாவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சாலி: துளகாரு-

இங்கி-த அச்சக.

இதன்விலை - அரை-

வ

த ர் க க ச ந க ர க ம்,

சுடவுள்வணக்கம்.

விகவேசனை மனசிலவைத்தூ, குருவந்த
னஞ்சொன்னு, இளைஞர்களுளிலுவிளங்கு
ம்பொருட்கு, தர்ககசங்கிரகஞ்செய்யப்படு
கின்றது.

திருவியம், குணம், கர்மம், சாமாந்தியம்,
விசேடம், சமவாயம், அபாவம், ஆகிய ஏழு
பதாரத்தங்கள்.

அவற்றுள் திருவியங்கள், பிழிவி-அப்பு-
தேசு வாயு - ஆகாசம் காலம்-திகு-ஆத்
மா-மனம்-ஆகியஒன்பதுமேயாம்.

உருபம்-இரசம் கந்தம்-பருசம் - எண்-
பரிமாணம் - வேறுகவிருக்கை - ஸம்யோக

ம்-விபாகம் பரத்துவம் - அபரத்துவம்-சு
ருத்துவம்-நிருவர்த்தனம்- கிழந்தகம்- சப்த
ம்-புத்தி-சகம்-ஹம்-ஹை-பகை-பிர
யதனம்-தர்மம்- அதர்மம் - ஸம்ஸ்காரம்-
ஆகிய-உச-ம், குணங்கள்.

அருகில் - பரிசுதல - கருகில் - சித்த
தல் - செவ்வல் - ஸம் பேதத்தால் பற்றி
கர்மங்கள்.

பாம் - அபாம் - என்சசாமாந்நியமிருவ
கைத்து.

நித்தியநிருவியங்களி ஸ்ருத்கின் றவைகள்
விசேடங்கள்-அவைகள்-அநந்தங்கள்

சமவாயமென்பதொன்றே

அபாவம்-நான்குவகைத்து - பிராகபாவ
ம்-பிரத்துவம்ஸாபாவம்- அத்தியந்தாபாவ
ம்-அந்நியோந்நியாபாவம்-என.

அவ னுள், கந்தமுடைய துரிருவினி அஃ
 திருவகை - திருவெழுந்தருளியுள்ள - அந்நிய
 மனமு - நித்தியம்பரமாத்மனம் - அந்நி
 தியபகாரியமுடய - அஃதெழுந்தருளியுள்ள - அ
 ஸ்ரீம இத்தியம் - விஷயம் - பேசுதா
 ல - சரீரம் - தாதுத - பெருகணி - அந்நி
 பிரதய - அந்நி - அந்நி - அந்நி - அந்நி
 யுணர்த்துக - அஃதெழுந்தருளியுள்ள - அ
 கி - அந்நி - அந்நி - அந்நி - அந்நி
 விடய - அந்நி - அந்நி - அந்நி - அந்நி

சுபரி - அந்நி - அந்நி - அந்நி - அந்நி
 கருவ - அந்நி - அந்நி - அந்நி - அந்நி
 பரமாத்மனம் - அந்நி - அந்நி - அந்நி - அந்நி
 அந்நி - அந்நி - அந்நி - அந்நி - அந்நி
 அந்நி - அந்நி - அந்நி - அந்நி - அந்நி
 அந்நி - அந்நி - அந்நி - அந்நி - அந்நி
 அந்நி - அந்நி - அந்நி - அந்நி - அந்நி
 அந்நி - அந்நி - அந்நி - அந்நி - அந்நி
 அந்நி - அந்நி - அந்நி - அந்நி - அந்நி

வெப்பமுணர்ச்சியானது - அந்நி - அந்நி

வகைத்து நித்தியமநித்தியமென - நித்தியம்
 பரமாணுரூபம் - அநித்தியம் காரியரூபம் - பி
 ன்னும்மூலவகைத்து சரீரோந்தரியவிடயபே
 தத்தால் - சரீரம் சூரியலோகததீர்பிரசித்த
 ய - இத்தரியம் உருபத்தைக் கிரகிகததக்க
 து - மேதா னோந்தரியம் - அஃதுகரிவிழிமு
 ணையிலிருக்கிறது விடய - நால்வகைத்து -
 பெளமம் தவனிடய ஓளதரியம் - ஆகரதம்
 ளனும்பேதத்தால் - பெளம தெருபமுத
 லிய - திவனியம்மின்னலமுகலிய - அஃதுநீ
 னாட்டிற்றது. டுககட்டிபடுவன்னதலதமா
 த்துதந்ருககாரணமாயிருக்கிறது ஓளதரிய
 ம் - ஆகரதயவொல் முதலிய

உரூபமின்றிடயபர சமுடையதுவாயு - வெ
 ப்பமுய குளிர்சசியு மின்றிப்பருசமுடைய
 தெனயுங் துவர் அஃதுருவகைத்து நித்
 தியமநித்தியமென - நித்தியம் பரமாணுரூ
 பம் அநித்தியம் காரியரூபம் - பின்னும்மூல
 வகைத்து சரீரோந்தரியவிடய பேதத்தால் -
 சரீரம் வாயுலோகததீர்பிரசித்தய - இத்தரி
 யம் பருசநலதபுணரததக்கது - அஃதுதுவ

கீதனப்பெயர்பெனம் - சரீரமுழுநிலும்
வியாபித்திருக்கமுட. விடபய - மாமுதலியவ
ந்நிறைவைசககங்காரணமாகவிடாக மது-சரீ
ரந்நிறைவுசகசரீரமுதலியவாபிதாரணம் அஃ
தொம்முதலியவாபிதாரணம் பேசுதகாபிதாரண
பானமுதலியவாபிதாரணம் பிதாரணம் நது.

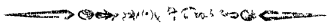
சப்தததைக குணமாகவனடயது ஆகாச
ம்-அஃதொம்முதலியவாபிதாரணம் நிததிய
மாகியுமருகவனடயது.

“சென்றது” என்பதுமுதலிய வியவகா
ரத்திறகுமகாரணமாயிருப்பது காலம் - சக
லத்திறகுமாநாரமாயிருப்பது காலமெனவு
ங்கூறுவா - அஃதொம்முதலியவாபிதாரணம்
நிததியமாகியுமருகவனடயது.

கிழக்குமுதலிய வியவகாரத்திறகுமகார
ணமாயிருப்பதுநிததிய - அஃதுமென்முதலிய
வாபிதாரணம் நிததியமாகியுமருகவனடயது.

நூதகீரீ கிருப்பிடம் ஆசீமா - அஃதிரு
வகைச் ச பாமாதமா - சீவாதமாவென. அவ
தீயா, நசுவ - னுபயமசாவகவிபனாபமிருக்
கின்றபரமாதமா ஒன் றே - சீவாதமா அந் தந்
தசரீரத்திற் ற வெவவேளாக விநகங்க றது -
விபுவகி ம் திற யமா கியுமிருகி பிறகு.

சுக - முசுபிபே ருசுருதகாரணமகரிரு
கருமீரீரா பிதா - அஃது, ஆசீமா ம பாப
மருப - சீவாதமா - சீவாதமா
க திச யப உயி ருயிலுறது.

தீசு - தீசுருல மாநதீரம உணர தீசு உ
ருவ - தீசுருல - தீசுருல எவரு - தீசுருல
தீசுருல - தீசுருல சீவாத - தீசுருல
தீசுருல - தீசுருல தீசுருல தீசுருல. தீசுருல வி
தீசுருல - தீசுருல - தீசுருல தீசுருல தீசுருல
தீசுருல தீசுருல தீசுருல தீசுருல தீசுருல
தீசுருல தீசுருல தீசுருல தீசுருல தீசுருல
தீசுருல தீசுருல தீசுருல தீசுருல தீசுருல
தீசுருல தீசுருல தீசுருல தீசுருல தீசுருல

இரஸநேந்திரியதீகாவுணாதீதக்கருணம்
இரசம்-அஃது வெளிப்பு-புளிட்டி - உப்பு-
உறைபு-கைப்பு-ஆவாப்பு - அனும்பேத
தீதால அனுவகை அஃது அனுவகை சலத
நிலமிருகம். (அஃது அனுவகையுமு
ண்டி-உலதபுபு - அஃது அனுவகையுமு
ருகம்.

இரஸநேந்திரியதீகாவுணாதீதக்கருணம்
கீதா-அஃது அனுவகையுமு - அனுவகையுமு
கீதா-அஃது அனுவகையுமு - அனுவகையுமு.

பருசம்-அனுவகையுமு அஃது அனுவகையுமு
தீதாவுணாதீதக்கருணம்-அஃது அனுவகையுமு
அனுவகையுமு - அனுவகையுமு - அனுவகையுமு
அனுவகையுமு - அனுவகையுமு - அனுவகையுமு
அனுவகையுமு - அனுவகையுமு - அனுவகையுமு
அனுவகையுமு - அனுவகையுமு - அனுவகையுமு
அனுவகையுமு - அனுவகையுமு - அனுவகையுமு
அனுவகையுமு - அனுவகையுமு - அனுவகையுமு

உருபமுதலிய நான்கும பிருதவியிற் ச
மைதத வானுண்டாகும் - அவைகள் அநித்தி
யங்கள் - மரதவைகளிலியல்பாகவேயுண்டா
யிருக்குமாதலால் நிததியப்பொருளிலுள்ளது

அ

தர்க்கசங்கிரகம்.

நித்தியம், அநித்தியப்பொருளிலுளது அநி
ததியம்.

ஒன்றுமுதலியவழக்கிற்குக்காரணமாகவி
ருப்பதுஎண் - அஃது எ. லாப்பொருள்களி
லுமிருக்கும் - ஒன்றுமுதல பரார் ததம்வரை
க்ருமுளது. ஒநமை நித்தியமாகியுமித்திய
மாகியு மிருக்கும் - நித்தியப்பொருளிலுள
துநித்தியம் - அநித்தியப்பொருளிலுளது
அநித்தியம் - இரண்டு முகனியவொவொரு
ல எங்கும அநித்தியந்தானே.

அளவெனும்வழக்கிற்கு நிபந்தபாக்கா
காரணம்பரிமாணம் - அஃது எலலாப்பொரு
ளிலுமிருக்கும் - அளவெனவும் - மெகமத
னவும் - நீட்சியெனவும் - குறுமையெனவும் -
நாலவகைத்து.

“வேறு” எனும்வழக்கிற் கிஃறியமையா
க்காரணம் வேறுகவிருக்கை - எலலாப்பொ
ருளிலுமுண்யு.

“கூடித்து” என்கிறவழக்கிற்குக் காரண

௨. நிருத்திரங்குணம் ஸட்டையாகும் - அஃதெதல்
லாபிபொருள் இழுமுண்டி.

ஸட்டை - கதலை கயமி - நுணம் விபாக
ம் - அஃதெதல் லாபிபொருள் இழுமுண்டி.

நுணம் பரம் - இஃது அடாபி - எழுப்து வழகநிற்
கல் நியமமாய் காரணம் களாய் நுட்பவை
உடைய பரந்தவாபரத்தையுடைய - அவைகள் இ
கருநாதி கருணாதி - கருநாதி - கருநாதி - கருநாதி
நுணம் கருநாதி - கருநாதி - கருநாதி - கருநாதி
பரந்தவாபரத்தையுடைய - கருநாதி - கருநாதி - கருநாதி
பரந்தவாபரத்தையுடைய - கருநாதி - கருநாதி - கருநாதி
பரந்தவாபரத்தையுடைய - கருநாதி - கருநாதி - கருநாதி
பரந்தவாபரத்தையுடைய - கருநாதி - கருநாதி - கருநாதி

முல்விபு - ௨ - அச - வாயிகாரணமாயிரு
பட நுட்பவையுடைய அஃது பிருதி - ஜலங்க
ளிலிருக்கிறது.

முல்பெருகுதற்கு அசமவாயிகாரணமா

யிருப்பது திருவத்தவம் - இஃது பிருதிவியி
லும் ஐலத்திலும் தேஜசுவிருக்கின்றது -
இயர்க்கையான தெனவுய செர்க்கையான
தெனவுய இருவகைத்து - இயர்க்கைத்தீரவ
த்தவம் ஐலத்திலிருக்கின்றது - செர்க்கைத்
தீரவத்தவம் பிருதிவியிலும் தேஜசுவிரு
க்கின்றது - பிருதிவியில் - தென் முதலியவற்
றில் தெருட்டியில் செர்க்கையால் தீர்வதது
முண்டாகின்றது - தேஜசில் - பொன்முதல்
வவற்றிலும் அப்படிமேலாகும்.

தூள் முதலியவைகள் பின்னடமா வதற்குக்
காரணமாயிருக்கருங்குணம் சிதேதகம் - அஃ
து ஐலத்திலமா தீரமிருக்கின்றது.

செவியாலுணரத்தக்க குணம் சபதம் -
அஃது ஆகாசத்திலமாத்தீரமிருக்கும் - துவ
நியாதமகம் வர்ணாத்மகமென விருவகைத்
து - துவநியாத்மகசப்தம் - பேரிமுதலியவ
ற்றிலுண்டாவது - வர்ணாத்மகம் - ஸம்ஸ்கிருத
முதலியபாஷைகளில் சப்தம்.

ஸகலவியவகாரத்திற் பரகாரணமாகிய நிமி
பது புதம் - அலிதுஞானமென்பது - ஸயி
ருக வியனவுட - அதுபவமெனவும் முயலுதயா
ய - முயலுதயாநிசுஞாபகத்திற் பரகாரணமாகிய
ஞானம் ஸயிருக வியனவுட - அதுபவமெனவும்
உலாத்ஞானம் அதுபவமெனப்படும. அலிது
ருயகைத்து - யதார்த்தம் - அயதார்த்தம் - அ
அதன்மையின்பாருளில் - அதன்மையின்பாரு
பவம் யதார்த்தம் - அதன்மையிலாபுற்பா
ருளில் - அதன்மையின்பாருபவம் அயதார்த்தம்.

யதார்த்தாநுபவம் - பிரத்தியக்ஷம் - அநு
மிதி - உபமிதி - சப்தம் - எண்புபேதத்தால்
நாலவகையாம். அதற்குக்காரணமும் பிரத்தி
யக்ஷம் அனுமானம் உபமானம் சப்தமென
நாலவகையாம். இவ்நியமையாககாரணமே
காரணமாம் - காரியதவ்நிசுநியதமாய் முன்
னிநுப்பதுகாரணம் - காரியமாவது பிராகபா
வததற்குப்பிரதியோகி - அல்லதுளத்திடை.

காரணம் - சமவாயி - அசமவாயி - நிமித்த
மெனும் பேதத்தாலமுவகைத்து.

எதனோடு கூடியதாகக் காரியமுண்டாகி
வந்ததோ ஐந்து சமவாயிகாரணம்.

உதாரணம் - படத்திற்கு நூற்கள் போல
வுட்படசன் உருபமுதலியவர் திற்குப்பட
ட்போலவும்.

காரியத்தின் தன்மையினாலேயாவது கார
ணத்தின் தன்மையினாலேயாவது ஒரொரு
வரிக்கூடியிருக்கும். உதாரணம் அசமவாயிகார
ணம்.

உதாரணம் - படத்திற்கு நூற்களின் செர்
கலக் போலவும் - படத்தின் உருபத்திற்கு
நூற்களின் உருபம் போலவும்.

அவ்விசமரணமுமல்லாத காரணம் நிமித்த
காரணம்.

உதாரணம் - படத்திற்குத் தநினுரி * முத
லியவர்கள் போல.

இஃமூன்று காரணங்கட்குள் இன்றியமை
யாக காரணமெதுவோ அதுவே காரணமென
ப்படும. ஆதலால் பிரத்தியக்ஷ ரூபத்திற்குக்
காரணம் பிரத்தியக்ஷமே.

* நுரி. மெய்யறகருவி.

இந்திரியத்திற்கும் பொருளுக்கும் உண்டாகும் சம்பந்தம் இந்திரியாததஸந்நிகர்ஷம். அகனானுடாகம் அநியுபிரக்ரிபக்சுமெனப்படுபதால் நுவகைத்துநிர்விகல்பகமஸவிகல்பகமென.

பிரகாரமில்லாததேநாந்நுமநிவுநிர்விகல்பகம்.

உதாரணம் - இஃஃதாநுபொருள். *

பிரகாரதமேநாந்நுமநிவுஸவிகல்பகம்.

உதாரணம் இவ்வி'இ'தத்தன்-இவஃபிராமணஃ - அஃஸ்கரிபல்.

பிரததியக்ஷு'னத'ந்நுக்காரணமாயிருக்குப'இந்திரியாததஸந்நிகர்ஷம் அநுவகைத்து-ஸபயோகம-ஸமயுக்தஸமவாயம-ஸபயுக்தஸமவேதஸமவாயம் - ஸபவாயம-ஸமவேதஸமவாயம-விசேஷணவிசேஷியபாவமென.

கணகளுக்கூடும் பிரததியக்ஷுமாகும்போது-ஸபயோகமெனும்ஸந்நிகர்ஷம்.

சுடத்து'நுபப'பிரததியக்ஷுமாகுப'மேபா

* தனமவிளங்காநுணாததஸ.

துழைப்புக்தஸமவாயமெனும் ஸந்திகர்ஷம் -
ஏனெனில் நேதத் தோந்திரியத்தோடு கூடிய
குடத்தில் உருபம் ஸமவாயமாதலால்.

உருபத்தில் தன்மைமுழுதும பிரத்திய
க்ஷமாசூம்போது ஸம்புகதஸமவேதஸமவா
யம் - நேதத் தோந்திரியத்தோடு கூடியகுடத்
தில் - உவவுருபத்தில் தன்மை ஸமவாயமா த
லால்.

செவிக்குச் சப்தம்பிரத்தியக்ஷமாசூம்போ
து ஸமவாயஸந்திகர்ஷம் - செவியில் இரத்தி
ரத்திலிருக்குத் ஆகாசமே இத்திரியமாதலா
லும் - சப்தம் ஆகாசத்திலிருணமாதலாலும் -
குணத்திற்குட குணிக்குத் ஸமவாயமாதலா
லும்.

சப்தத்தில் தன்மை பிரத்தியக்ஷ மாசூம்
போது ஸமவேதஸமவாயம் - செவியில் ஸம
வேதமாயிருக்கும் சப்தத்தில் சப்தத்தில்த
ன்மை ஸமவாயமாதலால்.

அபாவம்பிரத்தியக்ஷமாசூம்போதுவிசே
ஷண விசேஷ யபாவமெனும் ஸந்திகர்ஷம் -
இவ்விடத்தில் குடத்தின் அபாவமிருக்கி
ன்றது எனுப்போது நேதத் தோந்திரியத்

தோடொக்க அவவிடக் கிட்டுடத்தில் அபா
வம விசேஷமமாகத் தோட் றையயாது ம-
அவவிடம் ருடத்தில் அபாவத்தையைய
து என் டோது தோதுநோதுபததோ
டொகத அவவிடக் கிட்டுடத்தில் அபாவ
ம் விசேஷணமாகத் தோட் றையயாது

வடிகாஷி - தோதுநோது - தம அதும - த
தீயகஷிமணபத - தனதொகாத-

அதற்குக்கூட - தோதுநோது - தம அதும - த
தீயகஷிமணபத - தனதொகாத-

அதுமிதிக ருக்கரணமாகவிரு - தம அதும - த
தீயகஷிமணபத - தனதொகாத-

சேபகையிருக்குமோ அங்கே நெருப்பிருக்
குமென்பது வியாப்தியெனப்படும - வியா
ப்திய மமலைமுதலியவற்றிலிருப்பது. அஃது
பண்டைநாமத்தினுடைய மையெனப்படுக.

அதுமாநம் இருவகைத்து - சுவார்த்தம் -
பரார்த்தமென - தனது அதுமிதிக்குககார
ணமாகவிருப்பது சுவார்த்தம் - அஃதெவ்வா
றெனினும் - ஒருவன் அடிமலமுதலிய விடங்க
ளில் அடிக்கடிட்பாராததனால் - தானேவியா
ப்தியெனுமறிபுறமெனாதுபாவுகத்தானருகே
சென்று அவனிடத்திலிருந்துப் பிரிப்பதாக
சசந்தேதமு, ரூப - பின்பு - மறுபின்பு
யாப்பியமாகவுண்டபுலக - னுடைய மலையெ
னுமறிவு அவனுக்குள்தோல் பிடித்தது - இ
ஃதேலிங்க பராமாசலமனவுங் கூறப்படுக -
அநினின்றும் மல நெருப்புற்றதெவ்மநி
வாகிய அதுமிதியுண்டாகின்றது - அவர்நதா
துமாநம்வவாறறியப்படுக.

ஒருவன் தானே புலகயால் நெருப்பை

வருமியித்து மந் ிருவலக் தந் தெரியும்
பொருட்டி பஞ்சாவதவல கியக்கை யுரை
பாஸ்-அஃது பார்த்தாதுமன மெனப்
படி .

அஃது உலக நெறி - மலைநெருப்புடை
பது-புது உலகமயால்-புக்கையுடையத
துமேலு அது புதுபுடையதுஅடடிதபோ
ல-புது மப்படியே-ஆதலாலப்படி-எஃ
து அது அதுபால் மந்றவனும் நெருப்பை
படியினாஃ.

பித்தினை - ஹேது - உதாரணம் - உபந
யம் - நிகமனம் - எனப்படுவன பஞ்சாவ
வங்கள்

மலைநெருப்புடையது - என்பது பிரதிக்கி
னை - புக்கையுடையதால் என்பது ஹேது -
புக்கையுடையதெதுமேலு அதுநெருப்புடை
யதட்டிந்போல என்பது உதாரணம் - இஃ
து மப்படியே என்பது உபநயம் - ஆத
லாலப்படி என்பது நிகமனம்

ஸவார்த்தாநுமிதி-பரார்த்தாநுமிதி - இவை
சுரு - சிங்கபராமர் சமேயாணமாதலால்

ங்கபராமர்சம் அதுமானமெனப்படும்.

இலிங்கமடிவகைத்து அந்வயவியதினோகி-
கேவலாந்வயி-கேவலவியதினோகி-என.

அந்வயத்தினாலும் வியதினோகத்தினாலும்
வியதினோகத்தினாலும் - அந்வயவியதினோகி - எப
படியெனில் - சாங்குகப்படுமக்கினியில் புகை
யுடைமைபோல.

ஆதலால் எவ்விடத்தில்புகையல் போஅவ்
விடத்திலநெருப்பிட்டு - அட்டிநீபோல என்
பது - அந்வயவியாப்த்தி.

எங்கேநெருப்பிராதோ அங்கே புகையி
ராது பெருமடுபோலென்பது வியதினோகவி
யாப்த்தி.

அந்வயத்தைமாத்நிரம் வியாப்த்தியாகவு
டையதுகேவலாந்வயி - எப்படிபெனில்
குடம்பெயருககு விஷயமானது - தோற்ற
த்திற்குவிஷயமாதலால் - படம்போல - இவ்
விடத்தில் தோற்றத்திற்கும் பெயருக்கும்
விஷயங்களாக விருக்கின்றவைகடகு வியதி
னோகவியாப்த்தியிலலை - ஏனெனில் எல்லாப்
பொருள்களும் தோற்றத்திற்கும் பெயரு

கருப விஷயமாசுமாதால

வியதினோகத்தைமாத வியாப்த்தியா
கயுடையது கேவலவியாதி-எப்படி எனி
லடிருபுனிமாத நவகலோகசுட்டலுபவேறு
கந்தமுடையதால்-பா நவகலோகசுட்டலு
லுப்தேருகாடலிருப்பது எனதுவோது சுந்
தமுடையதல்ல- தண்ணு போல இஃதப்ப
டியல்ல ஆதலால அப்படியல்ல- எனதுமிட
த்தி - கந்தமுடையது பா நவகலோகசுட்ட
லுப்தேருகாடலிருப்பது அப்யயதருஷ்டாந்தமி
லும்- ஏனெனில பிருதிவிமாத்திரம பக்ஷமா
தல்ல.

பக்ஷமெனது சந்தேகமானசாத்தியத்
தையது- எப்படியெனில் புகையுடை
தைய- காரணமாகவொருகிலமலையானது
டோல.

நிசசயிகப்பட்டிருக்கும் சாத்தியத்தை
யுடையது பபக்ஷமெனப்படும் - அட்டிந்
போல என்பது

நிசசயிகப்பட்டிருக்கும் சாத்தியத்தி
லிஃமையுடையது - விபக்ஷம் - பெருமடு
போல என்பது

தர்க்கசங்கிரகம்.

ஸவ்வியபிசாரமென்றும் விருத்தமென்
றும் ஸத்பிரதிபக்ஷமென்றும் அசித்தமென்
றும் - பாதிதமென்றும் ஷேத்துவாபாஸ
ங்களைந்து.

ஸவ்வியபிசாரமென்பது அநேகாந்திகம்
பலவிடத்திருக்கு மென்பது.

அஃது மூலகைத்து-ஸாதாரணம் - அஸா
தாரணம் அநுபஸம் ஹாரியெனும் பேதத்
தால்.

சாத்தியத்தினி ிமையுடையதிலிருப்பது
சாதாரணம்-எப்படியெனில்-மலைநெருப்பு
டையது - கோற்றத்தஞ் சத் தன்மையுடைமை
பால்என்புழி-தோர் றத்தஞ் சத் தன்மைநெரு
ப்பிலாத பெருமடுவிற கூடவிருப்பதால்.

சகலஸபக்ஷவிபக்ஷங்களிலும் வியாபித்தி
ராம அசாதாரணம்- எப்படியெனில்-சப்
தம் நித்தியம் சப்தத்தன்மையா லென்புழி
சப்தத்தன்மைஎல்லாநித்தியாநித்தியப்பொ
ருள்களி லினும்விலங்கி சப்தத்திலுமாத்தி
விருக்கின்றது.

அநவய வியதினோக திருஷ்டாந்தமற்றது
அநுபஸம்ஹாரி - எப்படியெனில் - எல்லாம்
அநித்தியதோர் மட்படுத்தன்மையால்என்
புழி எல்லாம்பகஷமாகலின் திருஷ்டாந்தமி
ல்லை.

ஸாத்தியா பாவத்தில் வியாபித்தருககும்
ஹேது - விருத்தஹேது - எப்படியெனில்
சப்தம் நித்தியம் - செயப்படு தன்மையால்
என்புழி - செயப்படுதன்மை நித்தியத்தன்
மையலாத அநித்தியத்தன்மையோடுகூடிய
து - எப்படியெனில் - எதுசெயப்படுதன்மை
யுடையதோ அது அநித்தியமெனப்படுகின்
றது.

சாத்தியாபாவசாதகமாகிய வேறுகாரண
முளது ஸதபிரதிபக்ஷம் - எப்படியெனில்
சப்தம் நித்தியம் - கேடிக்கப் படுத்தன்மை
யால் - சப்தத்தன்மைபோலவென்பது ஹே
துவல்ல - ஏனெனில் சப்தம் அநித்தியம்
யப்படு தன்மையால் குடம்போல எனப்ப
டுவதால்.

அருத்தம் மூவகைத்து அச்சிரயா சித்த
மெனவும் சுபராபா சித்தமெனவும் வியாட்
பிய சுவாசிதகமெனவும்.

ஆச்சிரயா சித்தகம் டீபடி பெனில் - வான
தீப புத்தகதாமரை க் டீபடி - தாமரை
தன்மையால் - குரகம் டீபடி - தாமரைபோ
ல டீபடி - வானத்தீபகாம டீபடி - ஆச
சிரயம், அஃதுவல்ல ஆனல் ஆச்சிரயாசித்த
மாயிற்று.

சுவரூபாசித்த டீபடியெனில் - சப்த
மானது சுண - டீபடியெனில் குவிஷ்யமாதலா
ல டீபடி கண்ணிக்குவிஷ்யமாதல சப்தத்
துவிய - டீபடியெனில் சப்தக்ருசசெவிக்கு வி
ஷ்யமாதல டீபடியெனில் - இது சுவரூபாசி
த்தமாயிற்று.

உபாதிடோடு கூடியது வியாட்டியத்து
வாசித்தம் உபாதிடென்பது சாதத்யம்வ்
யாபகமாயும் சாதனம் அவ்வியா பகமாயுமி
ருப்பது.

சாத்திய வியாபக மெனபது, சாத்தியத்

த்தியம் - அதன் அபாவம் - வெப்பததல்
மை - பாசப்பிரித்துயக்ஷத்தினால் கிரகிக்
ப்படுகின்றமையால் பாதிதமாயிற்று.

அது மானம்ஸமாப்தம்.

உபயி - களத கரணமாயிருப்பது உபமா
னம் - இயற்கை சாபித்யத்திப்பாருருக்
கும் சம்பந்தமுாதெனும் அறிவு உபயி
தி - அதுகூடக் கரணமாயிருப்பது சாதிந
சியவுணர்ச்சி - எப்படியெனில் - ஒருநாகரி
கபுராஷன் கவயம்மனும் பதப பொருளறி
யாமல் வதசஞ்சாரியால் கவயம் மாடுபோ
ன்றதெனக் கேள்வியுற்று - காடழற் சென்
று அந்தவாக்கியத்தை நினைந்து மாட்டி
ன்சா திருசியத்தோடு கூடியபொருளைக் கா
ண்கின்றான் - பின்பு - இதுதான் கவயபதப்
பொருளுென்கிற உபயிதி உண்டாகின்றது.

ஆப்தவாக்கியம் சப்த மெனப்படும். ஆட்
தன் யதார்த்தஞ்சொல்லுகிறவன் - வாக்கிய
ம் என்பது சொற்களின்திரள் - கோல்கொ

ன்றிவெள்ளைப்பகவையோட்டிவா என்பது போல.

சகரேபுரது பதம் - அல்லது சொல்லெனப்படும்- சக்தியெஃபது இவ்வொலியால் அப்பொருளவிரங்கத் தக்கதென்று கடவுளாணிப்பட்டகுறியாம்.

வினா - உரிமை - ஒவ்வல் - இம்மூன்றும் வாககியத்தின் பொருள் விரங்கு தற்குக்காரணமாக.

வினாவென்பது மந்நொருபதத்தினால் வினாவப்படும் பொருள் விரங்குத் தன்மை.

பொருளிற்கூப்பாதகமில்லாமை-உரிமை எனப்படும்.

ஒவ்வல் என்பது விரம்பமின்றிச் சொற்களைபுச்சரித்தல்.

வினாவிற் கொவ்வாத வாககியம் பிரமாணமல்ல பசுகுறிகாபுருஷன் யானையென்பது போல - இதில வினாவிலலை.

தெருப்பால் நனை என்கிறவாக்கியமும்பிரமாணமல்ல - உரிமையின்மையால்.

ஒரியாமத்திற்கோர் தரம் ஒவ்வொரு சொல்
லாகப் பசுவைக் கொண்டு வாவென வெவ்வே
றாகவுரைக்கப்படும்பதங்கனையுடைய வாககி
யமும் பிரமாணமல்ல - ஒவ்வுதலிஃமையால்

வாக்கியமிருவகைத்து - வைதிகம் லௌகிக
மென - வைதிக மென்பது நசுவரனாற் சொ
ல்லப்பட்டதாதலின் முழுதும் பிரமாணம் -
லௌகிக மென்பதில் ஆப்தவாக்கியம் மாத்
திரம்பிரமாணம் - மற்றது பிரமாணமல்ல.

வாக்கியப்பொருளின் விளக்கமென்பது -
சாப்தபோதம் - அதற்குக்கரணம் சப்தம் -
எனயதார்த்தாநுபவமுரைக்கப்பட்டது.

அயதார்த்தாநுபவம்முதலாகத்து - சம்ச
யம் விபரியயம்தர்க்கமெனும் பேதத்தால்.

ஒருதன்மையில் வினோதமான பலதன்மை
புறவாகக்கொள்ளுமறிவு சம்சயம் எனப்பட
ும் - எப்படியெனில் - மனிதனோ கம்பமோ
என்பதுபோல.

பொய்யறிவு - விபரியய மெனப்படும்

முத்துச் சிப்பியி னிடத்தில் வெள்ளியெனு
நீதோற்றப்போல.

வியாப்பியத்தை யேற்றி யதனால் வியாப
கத்தைப் புகட்டல் தர்க்கம் - எப்படி யெ
னில மலையில் நெருப்பிலலா விடிவ்புகைய
மில்லையென்பதுபோல.

ஸமிருதியு மிருவகைத்து - யதார்த்தம் அ
யதார்த்தமென - நினைக்கத்தக்க தன்மை
யாலுண்டாவது யதார்த்தம் நினைக்கத்த
க்கதன்மை யில்லையாலுண்டாவது - அய
தார்த்தம். ————— ❀ ❀ ❀ —————

சுகமென்பது - எல்லவர்க்கும் அநுகூல்
மாகற்றோற்றும் உணர்ச்சி

துக்கமென்பது - எல்லவர்க்கும்பிர திகூல
மாகற் றோற்று முணர்ச்சி.

இச்சையென்பது மனவிருப்பம் - ஆசை

பகையென்பது மனதின்கோபம்.

பிரயத்தினமென்பது - முயலுஞ்செய்கை.

சர்ம மென்பது - விதிக்கப்படுங் கருமத் திருவுண்டாகும பயன்.

அதர்ம மென்பது - விலக்கப்படுங் கரும த்திருவுண்டாகுமது.

புத்தி முதலியவெண்குணங்களும் ஆத்தி மா மாத்தரத்தி விருகசூமவைகள் - நித்தியா நித்தியமெனும் பேதத்தால இரு வகையின. ஈகவரனுடையவை நித்தியம் - சீவனுடையவை யனித்தியம்.

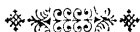
ஸம்ஸகாரம் மூவகைத்து - வேகம் - பாவனை - உண்மையை ஸதாபித்தல என.

வேகம் பிரதிவிமுதலிய நான்கிலும் மன திலுமிருக்கும்.

அதுபவத்திருவுண்டாகி - நினைப்புக்கு ஹேதுவாயிருப்பது பாவனை - அஃது ஆத்

காமாவில்மாத்திர மிருக்கும்

வேறுவிதமாகியிருப்பதை மறுபடிமுன்
னிருந்த தன்மை யுளதாகச் செய்வது உண்
மையையுடையித்தலெனப்படும். இத்தன்மை
பாய்முதலியபிரதிவியில்மாத்திர மிருக்கும்.

அசைவியல்வடிவுகொண்டதாகும் - உய
ர்விடத்தைச் சேருதற்கு ஹேதுவாயிருப்
பது உயர்வு - தாழ் விடத்தைச் சேருதற்
குஹேதுவாயிருப்பது பரிதாப - சாரத்தன
களுள்ளிருந்து உயர்வு ஹேதுவாயிருப்ப
து கிருகம் - விரிந்தவிடத்தைச் சேருவத
ற்குஹேதுவாயிருப்பது விரிதல் - மற்ற
வையையல்லாமல் அசைவெனப்படும் - இவை
ப்பிரதிபாய்முதலியநால்கூடமிருக்கும்.

தித்தியமாயும் ஒன்றாயும் பலவையதுசரி
த்ததாய் மிருப்பது. ச. மாந்தியம் - திருவி
யகுண கருமங்களிலிருக்கும் - அஃதுபரமெ
னவும் அபரமெனவும் இருவகையாயிருக்கு
ம் - பரமென்பது சத்தை - அபரமென்பது
திருவியத்தன்மைமுதலிய

நித்திய திருவியங்களி லிருக்கும் விசேஷி
ங்களுனந்தங்கள்.

நித்திய சம்மந்தம் சமவாயமெனப்படு
ம்-அஃது ஒருகாலசேராமலும் சித்தமாயமி
ருப்பது. அபுதசித்தசம்பந்தமெனப்படும்.
எவைகளுக்குள்ளான் திரண்டையும் சித்தமா
கச்சார்ந்திருக்கில் றதோ அவவிரண்டும் அபு
தசித்த சம்பந்தமுடையனவாகும்-எப்படி
யெனில் அவயவாயயவிகளும் - குணகுணி
களும் - செய்கையும செய்கையுளதும்- சா
தி வியத்திகளும் - விசேஷி நித்திய திருவியங்
களுந்தானே.

அநாதியாயும் அந்தமுளதாயுமிருப்பது-
பிராகபாவம். அஃது காரியம் பிறப்பதற்கு
முன்னுளது.

ஆதியோடுகூடி அந்தமுறும் லிருப்பது
பிரத்துவம்சா பாவம். அஃது காரியப்பிற
ப்பிற்குப் பின்புளது.

அத்தியந்தா பாவமென்பது முக்காலத்
தோடு கூடியிருக்கும் பொருளுககுப்பிரதி

யோகித் தன்மையுடையது. எப்படியெனில்
புமியிற்சூடமில்லை - எஃபதுபோல.

அதனதுசம்பந்தத் தோடுகூடிய பிரதி
யோகித்தன்மையுடையது அந்நியோந்நியா
பாவம் - எப்படியெனில் - சூடமபடமல்ல.

சகல பதார்த்தங்களுமே சொல்லப்பட்ட
வைகளில் அடங்கியமையால் பதார்த்தங்கள்
ஐழை எஃபதுசித்தம்.

த ர க் க ச ங் கிர க ம்.

ஸம்பூர்ணம்.

இலக்கணம்.

சகலபதார்த்தங்ளிற்சூம் இலக்கணமுரை
த்துப்பிரதிபாதித்தலே தர்க்கமெனப்படுவ
தால்இலக்கணமித்தன்மையுடையதெனக்கூ
றவேண்டியது அகத்தியமாகக் காணப்படுகி
ன்றது.

இலக்கணத்திற் கிலக்கணமுரைப்பது நூ
ல்முறைமை யல்லாவிடினும் அஃதையொ
ருவாறுவினங்கச் செய்பலாகின் றமையால்
தீபிகையெனும் கிரந்தத்தின் சிலவாக்கியங்

கள்மொழிபெயர்க்கப்பட்டு இதனடியில் வி
வரிக்கப் படுகின்றன.

இலக்கணமென்பது மூன்று தூஷணங்களு
மில்லாத தருமமாய்.

அவ்வியாப்த்தி - அதிவாப்த்தி - அசமப
வம் என தூஷணங்கள் மூன்று.

எதைக்குறித்து இலக்கணமுரைக்கப்படுகி
ன்றதோ - அது இலக்கியம்.

இலக்கியப் பொருளி எகதேச சித்தின்
மை - அவ்வியாப்த்தி - பகவித்கு கருமபு
டைமைபோல.

இலக்கியத்தன்மை யிவாப்பொருளிலு
மிருப்பது அதிவியாப்த்தி - பகவிற்குக்கோ
டுடைமைபோல.

இலக்கிய முழுதிலு மில்லாமலிருப்பது
அசமபவம் - பகவிற்கு ஒற்றைக்குளம்புடை
மைபோல.

இம்மூன்று தூஷணங்களுமில்லாத தருமம்
இலக்கணமெனப்படும் - இதுவே - அசாதா
ணதர்மமெனவுங்குறப்படும் - பகவிற்குஸா
ஸநாகி உபடைமைபோல.

* ஸாஸதை - அலைதாடி.

